

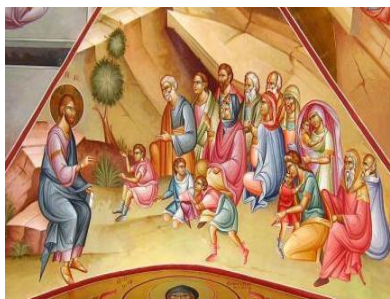
Foaie de duminică

Anul VI nr. 39 (298)

1 Octombrie 2017

Duminica a 19-a după Rusalii

(Predica de pe munte – iubirea vrăjmașilor)

”Și precum voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea; Și dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplăta puteți avea? Căci și păcătoșii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei. Și dacă faceți bine celor ce vă fac vouă bine, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii același lucru fac. Și dacă dați împrumut celor de la care nădărduiți să luați înapoi, ce mulțumire puteți avea? Că și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să primească înapoi întocmai. Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădărduiți nimic în schimb, și răsplata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt, că El este bun cu cei nemulțumitori și răi. Fiți milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv.” (Luca 6, 31-36)

Ce vorbe uimitor de simple! Ele sunt atât de simple, atât de firești încât atunci când omul aude pentru întâia oară că trebuie să se poarte astfel, se simte chiar stingherit.

Cât de rar se întâmplă să ne purtăm cu oamenii așa cum am vrea să se poarte și ei cu noi! Așteptăm de la oameni stimă, iar noi îi înjosim; așteptăm să fim ajutați la nevoie, dar nu ne gândim niciodată să ajutăm aproapelui când avem îndestulare trupească. De ce stau așa lucrurile? Doar nu ne purtăm astfel cu toți oamenii. Față de cei mai apropiați, față de cei pe care îi iubim fierbinte - soția scumpă, copiii, tată, mamă - ne purtăm potrivit poruncilor lui Hristos; îi iubim ca pe noi înșine și nu le facem ceea ce nu ne-am dori pentru noi înșine.

Ce mamă care-și iubește copilul din toată inima nu îi va da toată dragostea, toată mângâierea sa, nu-și va jertfi chiar viața pentru el? Prin aceasta, ea împlinește - nu-i așa? - legea lui Hristos.

Dar, iată, cu cei pe care îi cuprindem sub numele de „aproape”, însă de fapt îi socotim depărtați și străini, nu ne purtăm astfel. **Ce ne împiedică să ne purtăm cu ei la fel cum ne purtăm cu oamenii cei mai apropiați, pe care îi iubim?** Ne împiedică egoismul, iubirea de sine, fiindcă **nu ne iubim decât pe noi înșine.**

Ne îngrijim de noi înșine, ne iubim pe noi înșine, iar pe oamenii din jur nu-i iubim, adeseori îi necăjim, îi jignim. Iar Domnul ne înfățișează o asemenea cerință dreaptă, curată, sfântă. El cere însă ca noi să îi iubim și pe vrăjmași. Oare-i ușor să facem asta? Nu, este foarte greu. **A-i iubi pe vrăjmași se deprind cei ce au inima curată, cei care îl iubesc cu toată inima pe Dumnezeu și urmează poruncilor Lui, cei în care Se sălășluiește Duhul Sfânt, duhul smereniei, cei care se pătrund de duhul dragostei.** Doar cei ce s-au deprins să îi iubească pe cei care-i urăsc, să-și iubească vrăjmașii, i-au biruit pe aceștia - cu binele și cu dragostea. Mila și împreună-pățimirea - iată însușirile de temelie, calitățile de temelie ale dragostei. **Cine are dragoste, acela are și milă și împreună-pățimire, fiindcă nu poți să iubești fără să suferi împreună cu cel iubit.** Un asemenea om nu poate să nu facă binele celor care au nevoie de el și-l face fără să aștepte recunoștință, fără să aștepte să i se răsplătească pe măsură.

Din dragostea curată izvorăște milostivirea, din dragoste curată împlinesc adevărații creștini aceste porunci ale lui Hristos: dau împrumut celor de la care nu se așteaptă să mai primească înapoi, fac tot felul de fapte bune. Domnul cere să nu așteptăm nimic în schimb pentru binele făcut și ne făgăduiește marea plată a veșnicei bucurii, spunând că vom fi fiii ai Celui Preaînalt.

Știți ce spunea Domnul Iisus Hristos despre înfricoșata Judecată și despre faptul că dreptii vor fi îndreptățiți doar pentru dragoste, doar pentru faptele dragostei. Fii ai Celui Preaînalt se vor numi ei, vor străluci ca stelele pe cer. Iar cei ce dragoste n-au avut, cei ce n-au făcut faptele milostivirii, se vor numi fii ai diavolului și vor fi chinuți în veci dimpreună cu el.

Dragostea este împlinirea a toată legea (Romani 13, 10). Milostivirea este de asemenea toată legea lui Hristos, fiindcă ea vine din dragoste.

Ce să facem ca să dobândim dragostea? Mare, uriașă este această lucrare, e scopul întregii noastre existențe, scopul întregii noastre vieți. Au agonisit dragostea cei care, asemenea cuviosului Serafim din Sarov, zi și noapte s-au rugat și au postit aspru. Domnul curățește inimile lor de toată întinăciunea, fiindcă Duhul Sfânt, Duhul dragostei poate sălășlui doar într-o inimă blândă, smerită. **Trebuie să agonisim blândețea, smerenia, și atunci va veni sfânta dragoste.**

Pentru multe se cuvine să ne rugăm, pocăindu-ne de păcatele noastre nenumărate, însă neîncetată și de temelie trebuie să fie rugăciunea pentru ca Domnul să curățească inimile noastre de răutate, să ne dea marile virtuți creștinești: blândețea, smerenia, sfânta dragoste. **Nicicând să nu uitați rugăciunea cea mai însemnată - rugăciunea pentru dobândirea dragostei.** Rugați-vă pentru aceasta cum vă va pune Dumnezeu în inimă - de pildă, astfel: „Doamne, dă-mi sfânta dragoste, învață-mă să iubesc toți oamenii: și pe cei de aproape și pe cei de departe și pe cei credincioși și pe cei necredincioși, precum Tu, Doamne, ne iubești pe noi, pe toți, păcătoșii și ticăloșii”. Amin.

Sfântul Ierarh Luca al Crimeii - <https://doxologia.ro>

Nu-i vorbă - trebuie să înțelegeți și aceasta - că dintre toate suferințele care tulbură furios viața omenească, cea mai mare este ura, dușmănia și răzbunarea: unul și același diavol: boarea iadului între oameni. O, tu ură, care vii din iad și faci și lumea iad!... Sigur că a propovădui iubirea de vrăjmași între asemenea condiții de iad, înseamnă să o pățești sigur. Astăzi se înțelege lucrul acesta cel mai bine. Dar când mai și trăiești **iubirea de vrăjmași, iubirea care nu face deosebirea între oameni,** asemenea lui Dumnezeu, care trimite ploaie și peste cei buni și peste cei răi, riscurile sunt ultime: **crucea te așteaptă.** Să nu se creadă că în lumea aceasta poți crede în desăvârșire nepedepsit! Iar **Iisus se ruga pentru ucigașii Săi. Aceasta n-o pot face decât oamenii hotărâți să sfârșească pe o cruce.** Ce facem? Fricoșii - scrie - că nu intră în împărăția lui Dumnezeu. Deci porunca aceasta, a iubirii de vrăjmași și a desăvârșirii, chiar și Dumnezeu a plătit-o cu viața.

Părintele Arsenie Boca – Cuvinte vie

1 octombrie - Acoperământul Maicii Domnului este sărbătoarea rânduită de Biserica în amintirea arătării Maicii Domnului în biserica din Vlaherne. **Pe 1 octombrie 911, se făcea priveghere** în această biserică, pentru salvarea cetății care era asediată. La ora **patru dimineață, Maica Domnului s-a arătat** înaintea poporului, stând în văzduh și rugându-se cu lacrimi. Sfântul Acoperământ era ținut în mâini deasupra capetelor credincioșilor. În jurul ei se aflau apostolii, sfinții și mucenicii.

Sfântul Andrei cel Nebun pentru Hristos a zis către ucenicul sau iubit, Epifanie: "*O vezi, frate, pe Împărăteasa și Doamna tuturor cum se roagă pentru întreaga lume?*" Iar Epifanie a zis: "*O văd, Părinte, și mă minunez!*". Acesta este evenimentul pe care îl prăznuiește Biserica, spre a ne aminti că prin nevoiță și rugăciune, putem primi și noi, în greutățile vieții noastre, neîncetatul ajutor al Maicii Domnului. www.crestinortodox.ro

3 octombrie - Dionisie Areopagitul, născut în orașul Atena, a fost instruit în **tainele filosofiei**, atât acasă, cât și în celebrele școli din oraș. După ce a finalizat studiile de filosofie, în Atena, el a plecat în Egipt, pentru a și le completa. Avea și bune **cunoștințe astronomice**. Pe când se află în Egipt, în Ierusalim avea loc răstignirea Mântuitorului. Dionisie a văzut cerurile intunecându-se, într-un ceas neobișnuit al zilei, el ar fi rostit următoarele cuvinte: "*Sau Dumnezeu pătimește, sau lumea această văzută se sfârșește.*"

Întorcându-se în Atena, înțeleptul Dionisie a luat parte la cuvântarea susținută în Areopag de Sf.Ap.Pavel.

În anul 51, Dionisie se va converti la creștinism, fiind botezat de Sf.Pavel, și se va **numără între cei**

saptezeci de Apostoli. Sf.Pavel l-a rânduit pe Dionisie drept episcop al Atenei. După o vreme, sfântul a renunțat la toate și a urmat Apostolului Pavel, în călătoriile sale misionare. Astfel, el a ajuns și în Ierusalim, unde a întâlnit-o pe Maică Domnului, întâlnire despre care a scris, mai apoi, într-una dintre cărțile sale. Sfântul Dionisie Areopagitul s-a numărat printre Apostoli și episcopi, când aceștia s-au adunat la Adormirea Maicii Domnului.

Sf.Pavel a primit mucenicia, în anul 67, în Roma. După moartea Apostolului Pavel, la îndemnul Sfântului Clement, episcopul Romei, **Sf.Dionisie va pleca în Galia, împreună cu preotul Rustic și diaconul Elefterie**. Aici, el zidește o biserică în cetatea Parisului și convertește mulți păgâni la creștinism. În cele din urmă, în anul 96, sub domnia împăratului Domitian (81-96), Sfântul Dionisie a fost **prins și chinuit pentru credință sa, împreună cu Rustic și Elefterie**. Toți trei au suferit moarte martirică, tăindu-li-se capul, în Paris. Mai apoi, în ziua de 3 octombrie, o creștină înstărită din oraș a cumpărat un mormânt nou și, luând trupurile sfinților bărbați, le-a îngropat în acesta. Tradiția menționează că Sf.Dionisie a murit la peste 90 de ani. Locul mucenicii este declarat a fi Parisul, dar nu este exclus că acesta să fi fost altul.

Este primul autor patristic care ne-a lăsat o **ierarhizare a cetelor îngeresti**. În prima treaptă, care este cea mai înaltă, sunt: **Tronurile, Heruvimii și Serafimii**. A doua treaptă cuprinde: **Stăpâniile, Domniile și Puterile**, iar în treaptă a treia întâlnim: **Incepătoriile, Arhanghelii și Îngerii**.

5 octombrie - Sfinții Cuviosi Pustnici Daniil și Misail de la mănăstirea Turnu s-au născut în a doua

jumătate a veacului al XVI-lea în părțile Olteniei. Amândoi, încă din tinerețile lor, erau iubitori de nevoițe pentru Dumnezeu și doritori de viață sfântă, având o fierbinte dragoste către Mântuitorul Iisus Hristos și către Preacurată Să Maică. Drept aceea, au intrat în Mănăstirea Cozia ca frați, viețuind în ascultare și smerenie, deprinzând taină nevointelor, dobândind darul rugăciunii și al iubirii de Dumnezeu. Nu mult după ce au intrat în mănăstire, pentru ostenele și pentru râvna lor pentru Dumnezeu, s-au făcut vrednici de mul

dorită **schimă a călugăriei**, primind tunderea de la egumenul lor.

Cuviosul Daniil, fiind cunoscător al Sfințelor Scripturi și al învățăturilor Sfinților Părinți, dar având și trăire roditoare și iscusința în viață călugărească, a fost învrednicit cu harul preoției. În scurt timp, a fost ales duhovnic și povătuitor pe calea mântuirii. Printre cei care se mărturiseau lui se află și **Misail, care i-a devenit ucenic duhovnicesc**. După o vreme, dorind împlinire și arzând de dragostea cea dumnezeiască, împreună **au hotărât să părăsească viața de obște și să meargă**, cu binecuvântarea starețului, în pustnicie. Așa că s-au retras dincolo de „Turnul lui Traian”, vechiul bastion de veghe român de pe Valea Oltului, în ținuturile Muntelui Cozia, unde **și-au săpat chilii în stanca muntelui**, lângă niște izvoare de apă. Cu timpul, în jurul cuviosilor s-a adunat o mică obște de frați nevoitori întru rugăciunea neîncetată, în privegheri, post și în citirea cărților folositoare sufletului. De aceea, Daniil și Misail **au ridicat un locaș de lemn** pentru trebuințele lor, în cinstea Intrării în biserică a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Cuviosul Daniil era duhovnic al tuturor pustnicilor din împrejurimi, la el spovedindu-se, după tradiție, și Sfinții Sihaștri Neofit și Meletie de la Stănișoara. Spre sfârșitul vieții, Cuviosul Daniil a dat părinților care se nevoiau acolo **rânduiele de viață pustnicească**, apoi, cunoscându-și mai înainte sfârșitul, le-a pus povătuitor în locul lui pe Cuviosul Misail. Amândoi, Daniil și Misail, după trecerea la cele veșnice, în prima jumătate a veacului al XVII-lea, au fost îngropați lângă altarul biseriței lor. Când în 1676 Mitropolitul Varlaam al Țării Românești a construit la schit o nouă biserică, de piatră, a așezat sfințele moaște ale Cuviosilor Daniil și Misail la temelia altarului bisericii celei noi. <http://ziarullumina.ro>

Duminică	01 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Predica de pe munte – iubirea vrăjmașilor) - Pr.Ticu
Duminică	01 octombrie	18 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu
Luni	02 octombrie	18 - 19	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Ticu
Mărți	03 octombrie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	04 octombrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	05 octombrie		
Vineri	06 octombrie	9 - 11	- Taina Sf.MASLU
Vineri	06 octombrie	18 - 19	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	07 octombrie	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragoș
Sâmbătă	07 octombrie	18 - 19	- Vecernia duminicii a 20-a după Rusalii - Pr.Dragoș
Duminică	08 octombrie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Învierea fiului văduvei din Nain) - Pr.Dragoș
Duminică	08 octombrie	18 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș